

Publicerad 2015-08-02 12:41 av Lars Gullberg

En giftig cigarett utan filter i mungipan med nikotingula fingrar älskling

En svart svärm av malar

Tills vi ses åter
du novembermåne

din svarta hatt
din käpp där bland gångvägar i skymning

Edelweiss rotar bland gamla rockar
i den ingrodda klädkammaren
den här går säkert att ha på sej
när de bytt glödlampa i lyktan

Nattfjärilar parar sej inför sommarens dans
dras till ljus i mörker.
om hösten faller allt som stoft

Innan han ger sej ut vrider han till masoniten
fastlimmat med tuggummi och saliv för fönstret ifall att

Han öppnar ytterdörren
stegar ut i farstun
och trycker upp hissen
som somnat på bottenvåningen

Inte ett knyst
hörs i huset

klockan är snart elva på kvällen
när han stegar ut på gatan

upptäcker han
att han befinner sej någon annanstans.

En stor cementbil
står och slungar cement över dungen.

Gjuter fast stora pelare
som ska resa upp ett bilgarage
med fläktar som surrar.

Borta är gatlyktan,
borta är dungen

En svart svärm av malar
sveper över skyn på jakt efter nytt ljus

Edelweiss följer med
lyfter sina vingar
och susar som ett väsen
av nattliv efter

nedanför blänker gatan
av lätt regn,

cementen som stelnat
mjuknar och rinner som en flod

genom märg av frusen arkitektur,
får blommorna åter att slå ut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten